Είμαι η Ζωή και ακόμη πάω Δ΄ Δημοτικού. Είμαι 9 ετών και μένω στην Καλλιθέα. Είμαι ακόμη μικρή, μα έχω πολλά όνειρα.

Δε θα ήθελα να ξαναδώ αδέσποτο ζώο. Ούτε άνθρωπο χωρίς σπίτι και ό,τι άλλο χρειάζεται για να ζήσει ένας άνθρωπος. Δε θα ήθελα να δω ποτέ ξανά στενοχωρημένα παιδιά. Θα ήθελα να εξαφανιστούν οι κακοί άνθρωποι από τον πλανήτη μας. Να σταματήσουν επιτέλους να πετούν σκουπίδια. Να χρησιμοποιούν ποδήλατα για τις μετακινήσεις τους και, τέλος, να σταματήσουν να σκοτώνουν, να χτυπάνε και να βρίζουν.

Το όραμά μου λοιπόν είναι: όλοι οι άνθρωποι να γίνουν καλύτεροι, να μη σκοτώνουν, να προσέχουν το περιβάλλον και να μην είναι τόσο κακοί.

Εγώ για αυτό θα μπορούσα να γίνω πρωθυπουργός, ώστε όλοι οι άνθρωποι να με ακούν και να αλλάξουν. Άμα το κατάφερνα αυτό, θα τους έδινα ένα σκουπιδιάρικο που δεν θα κάνει απεργίες ποτέ, θα περνάει από τα σπίτια κάθε μέρα. Ο κάθε άνθρωπος θα έχει όλους τους κάδους ανακύκλωσης σκουπιδιών κτλ. Πριν τα σκουπίδια μπουν μέσα στο σκουπιδιάρικο, θα ελέγχουμε άμα είναι στους σωστούς κάδους.

Η δεύτερη ιδέα μου είναι ένα σχολείο συμπεριφοράς. Οι τάξεις θα είναι ανάλογα με την ηλικία του ανθρώπου. Θα είναι αναγκαστικό να πηγαίνουν κάθε μα κάθε μέρα. Εκεί θα τους μαθαίνουμε να συνεργάζονται, να μοιράζονται και να είναι ευγενικοί ο ένας προς τον άλλο.

Η τρίτη ιδέα μου είναι δωρεάν ποδήλατα για όλους. Ο κάθε κάτοικος θα έχει πέντε δωρεάν ποδήλατα και θα είναι αναγκασμένοι όλοι οι κάτοικοι να τα χρησιμοποιούν.

Για να τα καταφέρω να γίνω πρωθυπουργός, κάνω πολλές δραστηριότητες, δηλαδή: αυτοάμυνα αν κάποιος μου επιτεθεί, μπαλέτο, χορό σύγχρονο, χιπ χοπ, μοντέρνο, λάτιν, για να έχω ένα πολύ καλό σώμα, πιάνο και αγγλικά, γαλλικά, για να μπορώ να μιλήσω και σε άλλους πρωθυπουργούς. Επίσης, προσπαθώ να είμαι καλή στο σχολείο, γιατί ένας πρωθυπουργός πρέπει να είναι μορφωμένος.